GK. III.

Lastnn...

sl. 67

1884

ŠZ II

Narodne pesmi.

Zbral okrog Motnika G. Križnik.

reg. M. T.

Peschenk.

Pred njim je Vri
Za njim je Vri
Marija sedem žalosti.
Pred njim je Vri
Za njim je Vri
Marija sedem žalosti.

Jezus je osmileniga srca
Za Var ga prosmo ose nam
Prosimo ga za sveti raj.
Jezus in Marija nam ga daj!
Prosimo ga za sveti raj,
Jezus in Marija nam ga daj!

– 2 Od sv. Aleša. X df 1

62 v

Je bilo ohcetvane
Je bilo cajt spajna
Aleš se je v božji službi podan.
Očeta je prosu:
„Lúbi mój oče!
Nej no grěm, nej no grěm,
Sě jesti posuět
Ver grejo vrali
No tudi cesari
Nej, nej grěm sě jesti posuět!"
Se pejd, pa pridi v malo nezaj! –
Nezaj ga ni bilo celih sedm̄ lět
Čez sedm̄ lět je pa paršu spet.
Vo svojmu očetu nezaj spet.
Očeta je prosu:
Lúbi mój oče!
Dejte men, dejte men,
Per gradu en vot!
Vej so mu dali
Pod štengam ta vot.
Notri pa božii bolan leži.
Sedem let notri bolu leži.
Pride devla pomije ulije,
Pod božicam je bilo | zmerej movrě.
Hlapci so norca | delali žnega večvrat
Pride gospa | mlada Užalika
Mu vruha prinese:

Božec si vej lačer?
Božec boš jědu, ti leta vroh?
Božec je začev v pit in vlicat:
Dejte mer, dejte!
Tinto in popěr!
Gori je zapisov
Svoje světo ime
Tud' svojga očeta
Tud' svojo mater
In gospo mlado užalivo.
Začel se je po vsim svět
Samo zvonit
Zdej so šli gledat
Jf vralém in cesarjem,
Vje ke hiu umaru
Věrit teh vikš.
Usi so kli živi
Usi so kli zdravi,
Zdej so šli gledat
Pod štenge v vot
Notri pa božic martu leži
E no piseme urovah verži.
Pride voče za pisem prime
Božic pa pisem zmerej verži.
Pride mati, za pismo prime
Božic pa pismo zmerej verži:
Pride gospa mlada užalivka
Za pismo prime
Božic po pismo prečej spusti
Pismo prehěre, solze se ji vdero
Oti moj lúki si meni oblúku!
Jaz ne grem od tebe nikdar več preč:
Voče je Janez,
Mati je Agnes
Meni je pa Ales ime.

v Motuku
1884.
Narevovala stara ženica, ki
je jo njeni oče navil, vo je

Křižnik

Zap. Križnik

3 Jězusova hišca.

5948

X df 3

23 v

Stoji, stoji ravno pǒlje,
Ravno pǒlje ko je Jězusovo.
Na pǒlji, na pǒlji,
Ana hišca stoji:
Ana hišca zlata,
Ko je Jězusova.

Vhiši, vhiši, ena mizca stoji
Ana mizca zlata, ko je Jězusova.
Okol' mizce sedi jǒgrev dvajnajst,
Je jǒgrev dvanajst, je Jězus trinajst.

Jězus uzame ta kělh v roke,
Zdravje napije celemu svět.
Nǒter v tem kělhu je tri kaple krvi,
Tri kaple kervi, ko je Jězusova.
Ta perva mi kane, na ravno pǒlje,
Na ravno pǒlje, ko pšenička van gně.

4 Ta druga mi kane na tekoče vodě,
Na tekoče vodě ko so Jezusově.

Ta treka mi kane, na vinske gore
Na vinske gore, ko Marija guor g

Zdej ga pa pimo, en glažek al' du
Na zdravje Marije, jen jogrov dvanaj
Na zdravje Marije, jen jogrov dvanaj

Téla bo let stara ženica v Mo
Se zdaj nauadna pesem mej na

4 Alenčica. 827 dk 5

21

Kaj je tebi Alenčica?
Ki si ti tako žalostna?
Al' te trese merzlica?
Al' te boli glavica?
Mene ne trese merzlica,
Mene moja glavica boli
Per mojmu serc
Nei zdraviga ni.
Polite mi po mašnika,
Po fajmoštra Vodiškiga;
De se bom spovedala,
In iz Bogam spravila.

6

Kom boš zašafala
Svoje zlate pasi?
Dević Mariji u Komendijo.
Kom boš zašafala
Svoje zlate aube?
Dević Mariji u Komendijo.
Kje sinoči pri meni bila,
~~Me je lepo spravljala~~
Me je l'pô perpravljala,
Stega sveta na uniga.

V Motnici Narekvala 10 let stara ženi
Vi jo jo njeni oče naučil doma
iz Komende 1865.

Križnik

5 624 22 v

Od sv. Peregrina.

Stoji, stoji lep hrastov bŏršt
Pod hrastovm bŏrštam cěsta leži.
Po cěsti fura furman mlad;
Srěča ga jen mladi fant.
Oh! kaj ti je furman mlad?
De si tako močno žatostn?
Al' men se je zazjôkati
Vojnički ne mŏrjo več pelat.
Guor na ta hripcěk se poděj,
Za jeno světo mašo děj!
Mašnik začnejo mašo hrat,
Vojnički začnejo razgetat,
Mašnik začnejo pozdigvat
Vojnički začnejo guor ustajat
Mašnik začnejo zavzivat
Vojnički začnĕ naprej pelat
Mašnik mašo zherejo,
Furman se zě naprej poda.
Kodev sem hodil, kodev sě kŏn
Svetiga Peregrina pozahu nehom
Srečna je fara, srečna je vas
Ki tega svetnika ti notri imaš.

Pel 50 let star mladanč dama
iz Verbnike, zapisal v Motniku 1874.

Vrižnik

Nf 6 6750 6X4 8

Na Ogerskem.

Oh, kaj bi biu jaz fantiĉ marou?
Vo bi biu na léta dan.
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la, la!
Vo bi biu na léta dan.

Zdej sem sam zapisou
Na věčnost sem se dau
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la!
Na věčnost sem se dau.

Ver nisem otu dvomaj spat,
Na ti běli pôstelii.
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la!
Na ti běli pôstelii!

Ver nisem otu dvomaj bogat
Svojga očeta in matere.
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la!
Svojga očeta in matere.

Zdej pa môram vsakega
Oficerja in hauptmana.
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la!
Oficerja in hauptmana.

Oh! ta presvétla sablica!
Ta bo moja věčna luč.
Dra, la, la, la! Dra, la, la, la!
Ta bo moja věčna luč.

Križnik

7 V gartelnu. 1286 - 2 red.

10 X 4

9

Al' si sjala drobne rožce?
Al' si pléla ~~mejeron~~ marajon?
Al' si sjala drobne rožce?
Al' si pléla marajon?

Jaz ne sejem drobne rožce,
Pud' na plévem marajon.
Jaz le ~~rožem~~ drobne rožce
Pud' ne plévem marajon.

Jaz le rožce spregledujem,
Ko jih mnala vec ne bon.
Jene bele, jene erdeče,
Usake sorte pisane.

Ko bi otla moja bit?
Jaz bi ti kupu perstan zlat?
Ko bi otla moja bit
Jaz bi ti kupu perstan zlat.

Kaj bi pa moja mama djal?
Ko bi vidli perstan zlat,
Kaj bi pa moja mama djal?
Ko bi vidli perstan zlat.

Al' se jem ne znaš zlagati,
Deś ga nešla v gartelnu.
Al' se jem ne znas zlagati,
Deś ga nešla v gartelnu.

Vdor ki mene učiv lagati,
Ja ki kiu sovražnik mój.
Vo ki glih moja manna kli
Tok ki kli sovražnica.

Jaz sem hvodu po S'blánci,
Po S'blánskih travnikih:
Tam sem vidu lepši rožje,
Vo so v tvojmo gartelne.

So bile bele jen ruděče,
Use sorte pisane.
So bile bele jen ruděče
Use sorte pisane.

Jaz sem hvodu tam po S'blánci
Po srebernim moštovži;
Pa sem lepše tiučke vidu
Vo so v tvojmu foglovju.

Zapisana v Motnivu 1874. sploh
običajna pesen mladine.

[illegible]

Štêri fanti.

1.

Štêri fanti špilajo,
Za jeno mlado Kelnarco.
Za jeno mlado Kelnarco.

2.

Parsu je jen stari ded,
Deb' jo bin pri špilov rad,
Deb' jo bin pri špilov rad.

3.

Vergli so to pervo krat,
Dobiu jo je to pervo krat.
Dobiu jo je to pervo krat.

4.

Vergli so to drugo krat,
Dobiu jo je to drugo krat.
Dobiu jo je to drugo krat.

5.

Vergli so to trakokrat,
Dobiu jo je vsakokrat.
Dobiu jo je vsakokrat.

6.

Dekle to zaslišala,
Prov milo se zajokala,
Prov milo se zajokala.

7.

Rajš grem z mladim prapret žet,
Kokor iz starim krône štet,
Kokor iz starim krône štet.

Pesen mladine zapisana v Gornem Mohičku 1874.

Križnik

prim. 52 str. 198
29v
12

Od prevzetne dekelce.

Kaj vam čem zapět,
Od prevzetne děkelce?
Kok živela je na svět,
Mčerku je hodila;
Boga molila ni.
Po fantih se je ozerala,
Boga častila ni.
Cel leten dan pretječe,
Bolana še leži.
Djekle tako govori:
Pošlite mi po dohtarja
Bo vidu kaj fali.
Dohtar v hišo stopi,
Jen tako govori:
Prelúba moja djekle,
Za tě ni več arini.
Pošlite ji po mašnika.
Mašnik v hišo stopi,
Jen tako govori:
Prelúba moja djekle,
Spravi se Ježusam!
Zakaj se kom spravlála,
Sej se nisva skrěgala.
Očka v hišo stopi
Zveliko kletvico:
Kdor je uzel to dušo,
Nej uzame še telo.
Zemlá se odpre,
Požre prevzetno děkelce.

Navadna pesen mladine zapisana v Motnikve 1874.

812 (10) 5x7 13

Kěs' doma?

Dekle, dekle kěs' doma?
De te nobedn̄ ne pozna.
De te nobedn̄ ne pozna.
Use te rado ima.

Jaz nis'm skraja taciga,
Deb' lúb'la fanta usaciga;
Jaz lubim jen ga samiga,
Iz serca ta praviga.

Kob' fantič vedu tako
Kok' ga lúbim jaz zvesto;
Zavriskov bi, zapev na glas,
Pab' šou h svoj lúb'ī uvas.

Komej dečle zgovori,
Fantič pod oknam stoji;
„Ustan, Ustan, napravlej se!
Pejd zmenōj na špremčer!"

„Jaz ne bom ustajala,
In stabōj sprehajala.
Usaka nōč 'ma svojo mōč
Oh. Fantič lahko nōč.

Zapisana na Srebotni v Gornem Rotniku 1874. narekovala 20letna dekle. Sploh navadna pesen mladine v tukašni okolici.

Križnik

Neveste šteř. 11 1. Pesen mladine zapisana na 1874.

Vkamerc mam neveste šteř;
Šterm bom kupu, krancelj lep!
Ti drajla, la! Ti drajla, la!
Veselo je moje srce.

2.

Te peru bom kupu r'dečiga;
Iz svojga srca gorečiga.
Ti drajla, la! Ti drajla, la!
Veselo je moje srce.

3.

Te drugi bom kupu plaviga;
Iz svojga srca ta praviga.
Ti drajla, la! Ti drajla, la!
Veselo je moje srce.

4.

Te treki bom kupu višnevga;
Iz svojga srca zagvišniga.
Ti drajla, la! Ti drajla, la!
Veselo je moje srce.

5.

Te četrti hom kupu beliga;
Iz svojga srca veseliga.
Ti vraj, la, la! Ti vraj, la, la!
Veselo je moje srce.

Pobožna deklica.

12 10x4

1. Pesen mladine okoli 1860. zapisana 1870 zdajne vsi znana.

Po platcu šprancerov
En zavber soldat,
Po polú se ozerov
Korajžen vesev;

2

Na platcu ga sreča
En zavber dekle,
Že brumno živela
Dopadla mu je;

3

Za roke jo prime
Jo u kosarno pela,
Za mizo se usede
Korajžen vesev;

4

Dekle zraven néga
Si briše uči,
Oh! Kaj ti je dekle?
Deš brišeš uči?

5.

Pri kerstu som dali
Mariino ime
Če te ga bom zgúbila
O smil se Bogu;

6

Uklošter bi šla rada
Pa nimam blaga,
Imam starše uboge
Jem manka usega.

7

Al' uklošter greš rada
Sej doto ti dam,
Al' uklošter greš rada
Sej kje te pelam.

8.

Za roke jo prime
Jo uklošter pela,
Jo uklošter perpele
Jo nunam čez da.

17

9

čez tri lete pa pride
Marija hné uvas;
„Naboj se deklina
Vesev je tvoj glas;

10

Tvoj dobrotnik je umerl
Na vojsk je bil ubit,
Je gnado zadobil
Uneho je ~~bil bin~~ bin uzel"

Zap. Križnik

13 Od sv. Tomaža. 18

dod. poboż. (sv. Tom. 1) 32 v

Poglejte vi kristjani zděj!
Kjer želite vsi sveti rěj.
Božjo besědo ulogějte,
Lehka v neběse pojdete!
Bůh hoče vse zveličati;
Noče nobjeniga ferdamati.
On pa čaka in kliče nas.
To nam spričuje svět Tomaž.
Tomaž je nejověren biu,
Ni verjeu deb' biu Jězus žiu.
Deb' biu od smerti gvor ustov,
Svět Tomaž tega ni verjeu.

19

Potem so spet čez osem dni,
Usi skupej s Tomažem bli.
Jězus je stopu me uje tam,
Je rěku: Mir bodi Vam.
Jeno je prec Tomažu djau:
Poglej me de boš verjeu,
Viděš Tomaž moje roke;
So predrene za grešnike,
Poglej tud' mojo desno stran;
Sem jo prejeu za greš'n stan.
Od usih mal očem vervat rad rad
Bogu čast in hvalo dajat!
Kje pa Jězus uneběsa od šou,
Svět Tomaž je v Indjo šou;

Tam je dvost martre prestau
Za Jezusa življenje dau.
Sulico je preboden biu,
Tako je večn lon dobiu.
Prosimo zdej usi skupej ga,
De bo prosu za nas boga.

Povedal Frame Škrbič, delavec v Motniku. Ki mu je jo rajna 1880 mati povedala. — Ki ga je rajna mati naučila.

Zap. Križnik

14 7110 4 4

Oh! ta presvetla pušika,
Ta bo moja lúbica. 4x4
Dra la, la, la! Dra, la, la, la!
Ta bo moja lúbica.

Kader ne vona dvol položi,
Me nikdar gvor ne zhudi.
Dra la, la, la! Dra la, la, la!
Me nikdar gvor ne zhudi.

Oh! ta pre velki hôher
Ta bo môj mertvaški zvon.
Kader on trikrat udaru bo,
Tedaj gvišno mertu hom.

Oh! te predrobne tüike!
Ti bôjo môj pogrebčeki,
Vone me bôjo spremlále.
Po deželi vôgerski.

Sploh mladeniška vojaška pesen
zapisana v gornem Motniku 1874.

Zvitpuk

15 X Gartek nov. 779 11 X 3

1

Stoji, stoji gártek nov,
Gartek ~~nov~~ lep ograjeni.
Gartek lep ograjeni.

2.

Notri šprencera dekle mladô,
Prešmentan je zavher no lepô,
Prešmentan je zavher no lepô.

3.

Parsu je hně mlad sovdat,
Mlad sovdat, prov zavher fant.
Mlad sovdat, prov zavher fant.

4.

Dobro jutro Gúbica!
M' koš kej dala pušel'ca?
M' koš kej dala pušel'ca?

5.

Sedm̄ let je že odtega,
Kar nisem dala pušel'ca.
Kar nisem dala pušel'ca.

6.

Sedm̄ let je že m̄ nil
Kar je ~~je~~ moj lúb̄ na vojsko vzet,
Kar je moj lúb̄ na vojsko vzet.

7.

Sedem̄ let sem se jokala,
Sedem̄ let hôm še žolvala.
Sedm̄ let hom še žolvala.

15 X Gartek nov. 779 dl 22

1

Stoji, stoji gártek nov,
Gartek ~~nov~~ lep ograjeni. 11 x 3/2
Gartek lep ograjeni.

2.

Notri šprencera dekle mladô,
Prešmentan je zavher no lepô,
Prešmentan je zavher no lepô.

3.

Parsu je hně mlad sovdat,
Mlad sovdat, prov zavher fant.
Mlad sovdat, prov zavher fant.

4.

Dobro jutro Gúbica!
M' koš kej dala pušel'ca?
M' koš kej dala pušel'ca?

5.

Sedm̄ let je že odtega,
Kar nisem dala pušel'ca.
Kar nisem dala pušel'ca.

6.

Sedm̄ let je že m̄ nil
Kar je ~~je~~ moj lúb na vojsko vzet,
Kar je moj lúb na vojsko vzet.

7.

Sedem̄ let sem se jokala,
Sedem̄ let bom se žolvala.
Sedm̄ let bom se žolvala.

Jaz sem tam szravni stav,
Vje tvoj lúbi glavco dav.
Vje tvoj lúbi glavco dav.

9.

Jaz sem pa klabuk pobrav,
Sim ga sam na glavco djav.
Sim ga sam na glavco djav.

10.

Segu je u varžet svoj.
Padav ji je perstan iz rokój.
Padov ji je perstan iz rokój.

11.

Lúbica zalúhlena
Zdej koš žéna zaročena.
Zdej koš žéna zaročena.

Povedala 80 let stara ženica na Srebotni v Gornem Motniku 1876. Z pogojem, da ki jo drugem ne povedal. Ver se ji je zdela preveč zaljubljena – pohujšliva.

Križnik

16 4779 29v

Rojstvo izveličarjovo.

Jožef gre z Marijo u Betlehem,
Z svojo ženo Marijo na cajti nesočo.
Na ptcu je pustil oselka,
Jerperg jiše, za njo skerbi.
„O to Betlehemsko meste!
Kěr nas nočiš gvori uzet!"
Na komu mesta škalica,
Pod škalo stoji štalica.
Tako je rekel Jožef Marii:
„Tukej bodiva nečoj."
Voleka privěže k štalici,
Voselka postavi k jaselcam.
Popravi jen pokadi
De so nötri mogli 'bit'.
Jožef Marii pravi:
Kaj bova večerjala?
„Potroštan bod Jožef mój"
„Ta neheška spiža se bliža,
Večerje treba ni."
Predn je bila uradvanajst,
Se je prikazala božja čast
Angeli so začeli lepo pěti
Utemo luftu.
Štalica se razsvetli
Utemo luftu.
Marija je rodila leto noč.
Jezus je skazov svojo moč.
Med volika in oslika
Jezus je v jasle položen.

Pripovedovala ali narekovala 70 let stara motničanka 1869. v Motniku.

Krizuk

17 405 34 25

Marija omirajočа.

Leži, leži ravno pole,
Na sred pola hišca nova,
V ne Marija bovna leži.
Še je tako govorila:
„De bi vŏla božja bila,
Deb prišu h men svět šentjanž,
Deb me spovědov jen obhajev,
In tud' v svět ŏlé djau."
Koker je Marija govorila,
Precej je vŏla božja bila.
Prišel je hne svět šentjanž.
De je jo spovědo in obhajov
In tud' v svet ŏlé djau.
Še je Marija tako govorila:
„Deb' vŏla božja bila,
Deb prišel h meni
Usmileni Jezus."
Koker je Marija govorila
Precej je vŏla božja bila
Prišel je h Mariji usmileni Jezus.
Moj sin kaj jaz tebe prosim:
„Deb jaz ne vidla satana!"
Kaj ji pravi usmileni Jezus?
Mak ga je videl, vsak ga bo,
Tud' vi ga bote videli, Tud' vi mati moja
Kvam bo prišu učernim ~~gvant~~ štavtvi
V Meniškem gvant."
Pa se vam ga ni treba nič bat,
Prišel je k Mariji v černi štavtvi
V Meniškem gvant.
Pa se ga ni nič bala
Turila se je gosta meglica, polna angelov
Vesli so jo v rehŏ, v sveti raj,
Ki nam ga Bog in Marija daj.

Narekvala 65 let stara ženica u Mohaku 1869
Zdaj pozablena mej narodom. Križnik

18 Od sv. Tomaža. 573 30 v 26

Jezus je jogre ostaviu,
Na vse štěri strani.
Svět'ga Petra je ostaviu,
Na ljpo ravno polje;
Svět'ga Andreja je ostaviu,
Na te visoke gorě;
Svet'ga M'klavža ustaviu,
Na globoke vodě;
Svet'ga Tomaža je ostaviu,
U L'po dežělo Indijo.
Tomaž pa tako pravi,
Prelúbi svět Tomaž:—
Al'kal sm̄ s̄t zameril
Lúb Jezus osmileni?—
Le tiho, tiho, Tomaž!
Prelúbi svět Tomaž!
Dolši dežjele jo ni,
Kje dežjela Indija.
U Indi ne orjejo,
N'kol ne sejejo,
Vender dvakret u létu,
Pšenico žanejo.
U Indiji dežjeli,
Indi n'kol dež ne grě
Vender so usako jutro,
Polne stopince frišne v odě.
U Indi ga ni člověka
Deb kiu fouš'ga serca.
Koker je duša stelésa,
Prec grě gor: v nehésa.

5 Pela 60 let stara ženica v Motniku, ki je jo neni oče naučil, doma iz Komende.

19 803 27

30v

Pisan teč.

Leži, leži ravno pôlje
Na ravnim pôlji lipce stojě:
Pod lipcam so pa mizice,
Okol' fantič in deklič sedě
Se lepo pomenkvajo,
Kam drev v vas pojdejo
Priletu je zelen teč
Zapev je od fantov no deklič:
„Zvečer greš fantič h deklič v vas,
Zvečer ji ubetaš beli grad
Zjutrej ji nimaš svenáka dat!.
Zvečer ji ubetaš perstan zlat,
Zjutrej ji nimaš svinčenga dat:.“
„Le tih, le tih ti pisan teč!
Če te fantje ujamejo!
Ti pisan perje uzamejo!“
Če mi glih pisan perje uzamejo,
Živlena mi še neuzamejo.
Jaz pa zletim kje vzeten gojzd,
Pa nov perje zaredim.“
„Le tih, le tih ti pisan teč,
Če te deklete ujamejo,
Ti pa košice zmanejo,
In te po prahu valajo.“
„Če mi glih košice zmanejo,
In me po prahu valajo:
Pa ostanem zmerom pisan teč.
Ti pa ne kodeš fantič več.
Jaz kom zmeram lepo pev
Ti pa ne koš več vesev!“

Pěl mi je jo iz Blagovice 60 let stari tesar in kerač 1876.

Križnik

20 Mladi Štefanko. 634 54 28

Š 634

Stoji, stoji beli grad,
Notri je žlahni gospod
En žlahna gospá;
Notri je mladi Štefanko.
On je prov lepo pev:
„De nečoj je ena svata noč,
Ker jo ni bilo, pa jo ne bo;
Nečoj se je en králj rodil.
En kralj čez králé vse.
En Herodež, čez Herodeže."
Žlahni gospod se tin sedi.
Kliče h sebi žlahno gospo:
Boš vidla kaj u zelenim purgerti:
„Al' so zgojzda drobne tičke,
Al' so pasteričike?"
Tako žlahna gospá govori:
„Niso zgojzda drobne tičke
Tudi ne pasteričike;
To je mladi Štefanko,
Štefan je nečoj u keldri bin;
Je troje sorte vince piv
Zdej pa ne vě kaj govori."
Štefan je pa sě lepši pev:
„Nečoj se je en králj rodil,
En králj čez kralje vse,
En Herodež, čez Herodeže."
Tako žlahni gospod govori:
Kaj dam pravim klapci moji?

u-l

Zvežite mi mladiga Štefanka,
Pelite ga v planino zeleno.
Hênim drevcu ga privežite,
Priletel ho divji konj,
Ga ho raztergal...
Hlapci so tako naredili.
Paláli so ga u planino zeleno,
H drevcu ga privežejo.
Priletel je divji konj.
Je pred njega dol poklěknil,
Svet ga Štefana počastil.
Sent Štefan odpaše sreberni pas,
Zaseže divjiga konjiča,
Zajězdi ga pred heli grád.
Tako žlahni gospôd govori:
„Na celem svet več p copernikani,
Ko je mladi Štefanko:
Kaj vam pravim hlapci moji?
Skamnam ga podsiplite!
Bobi so ga podsipali
Lepši je pěl:
„De nečoj je ena sveta noč
Ker jo ni bilo, pa jo ne bo.
Nečoj se je en král rodil,
En král čez krále vse,
En Herôdež čez Herôdeže."

Narekoval Matija Kajbič tržan in kmet v Motniku 1869. star 65. let.

Križnik

21 Božiina

4775 95v

Zapoud od cesarja
Je peršla vsem lidem
Deb' se cev svět popisov,
Tud' Jožef z Marijo.—
Oh, moja Marija!
Oh, žalostn glás t. povem:
Zapoud od cesarja
Je peršla vsem lidem
Deb' se ves svět popisov.—
Oh! Jožef mój!
De tuv mi dva,
Zvesto zapoved dopovniva
Nej greva tud' z svojim lidem
Vtô mesto Betléhem.—
Oh, moja Marija!
Prosem te ustan doma
Kajžat vtakem stan
Se te ne zrajma
Hnogam teb' Marija
Hodit mogoče ne bo,
Na osli jezdit
Tjeb' bô preteško.—
Oh, Jožef mój
Če pa ni drugači
Pejva ubožem imen
Kajžejva počas, tri dni ino pov.—

Na rajžo se napravláta
Med sabo pogovarjata:
Ko sta iz rodovine Davida
Jožef milo zdahne zavol' Marije:
Oh, moja Marija
Per vosličo pustim te
De pojdem jaz v Betlehem
Prosit' jerperge.—
Oh, Jožef moj, pejd harš iskat!
We pust me dougo tukej stat!
Od rajže sva trudna, oha
Počivat hi rada šla.—
Jožef nezaj pride,
Se razjoka prov močno
Ana žalost ga obliče
Mariji povědat' ni mogu.—
Men' če serce počet,
In ko počlo glih za to;
Ker se v Betlehem
Per najin zláht godi slabo.
Zlahta naji ne pozna,
Časti jerperg nama ne dá.—
Oh! Jožef moj, nei na caguj!
Na kojjo voljo se spust ñ'čoj!
Čez an mgh'ñ čas se ko
Bôh spovnu na nas.
Mi dva Bova molila,
De ko ura povnoči.
Oh, Jožef moj, dokod an Vrej,
De na kova, pod neham frej.—

Oh, Marija, zunej zano stako věm!
De ne bova pod nebom prvej;
V an kôt se bova stisnila.
Ta zimski čas, je velk mrvas.
O Bôh se usmil čez nas.—
Potroštan bôd Jožef mój!
Je že rojen Jezus nacój!—
Oh, moja Marija,
Zdej šm jaz prov vseu!
Od veséla ne věm kajb počev;
Men se dete smil, kod zime trese se;
Den ga vjasel, k živim
De ga gréda bô.—
Neumna žvina ga spozna,
Grešnik mu časti ne da;
Te ga kje ustvarie celi svět;
Peršu je zanj terpět.—
To me veseli.
Ker slišim angelce,
V' nad štako pojô
Jezoso čast hvalo dajô.
Tud' vid'm pastěrce
Vo samkej gredô
Jezoso čast hvalo dajat;
Světe tri krále
Na kamělah jezdijo;
Iz jutrove dežěle
Ofre nesejo.
Miro, kadilo čisto zlato

4 Prinesli so Žežusu uselej tô.
Po drugmo pôt
Gredo nezaj damu.
Zdej pa mi Kristjani.
Peršu hô ta svet večer.
Častimo Žežusa in Marijo.
Iz serca vsak kater.
Oh. Žežus nam svet žežen dej!
Pa ano hôlj letno zanaprej.
Potem revnicu živlén ~~prid~~.
Prid vsueti rej.—
Zdej pa mi Kristjani i.t.d.—
Dvakret.

Pel, po rekem svojem posebnem napevu, 65 let stari, ded, ali herač iz Česnic pri Blagovici. 1874.

Krizuik

22 O sedanjemu světu. 65

1.

Ano pésem hočem péti.
Očitno vsim na glas.
Nekej omisu ozeti,
Ta vsakdanji čas:
Kako se ljudi nosijo
Posvet pregrehe trosijo:
Žalostno je šlišati
Kaj tajga od ljudi.

2.

Po méstah in dežéli
Je zdaj vse polno zmôt.
Ljudje so se začeli
Zelo pačiti posôd.
Se jenmu drugmu lažejo.
Za hrptom fige kažejo.
K'majo zlo zaspano vêst,
Vo Bogu so nezvêst.

df. 25

3

Sejejo pregrêhe,
Pri zranih med ljudmi.
Ko nas od vsajga kraja,
Na svojo stran lovi:
Sploh pjanost ji pravimo,
Pa se jo prav ne varjemo.
Vendar žaliti Boga
Nobeden ne neha.

4

Pa vander je verjěti,
Ko sami vidimo
Ko hodimo po světi
Vse to slišimo:
Nas hudi časi
Stiskajo posod. —
Tako ljudje tožujejo
Pa vander žaliti Boga
Nobéden ne neha.

5.

Posébno gospodarje
Pjanost rada 'ma.
Če se jo prov ne varje,
Mu kmalo vse proda:
Živino, polje in lěs;
Verjamete! vse to je rěs.
Nazadne dušo in telo,
Tudi izdaja hudemu.

6.

Pjam v šteri pije,
Razsaja kakor zvěr:
Pozahi na te svoje,
Ko jôkajo doma:
Otroci, žena, uhôga mat'
Doma jih stiska hudi glad.
Strehe rebra kažejo,
Pjama posod tožijo.

7.

Pride iz grašine
Za štibre sekacjôn:
Ne najde v hlevu žvince,
Ne v hramu belih krôr:
Štibra sedaj mora biti.
Mu reče sekacjôn srditi:
„Bô unedeljo hôben pěl
Kaj hôš pjam začěl.

8.

Ti ho heraška pal'ca
Vrvoke dana sedaj
Bo tudi tjehe pjam
Žjvela zanaprej.
Si tolkokrat ne zmrno pil
Sedaj se hoš po sčět solzil;
Po drugih kočah stanoval
Na golih tlah ležal!"

V. 23 Barbika. 642 38v 287

Stoji, stoji grad Barbarōn,
Oj grad Barbarōn.
Notri sta žlahni gospōd
In žlahna gospa.
Prelepo Boga prosita
Deli jima Bog porod dal,
Dal jima ga je:
Prelepo Měrčico Barbiko.
Zvedel je zano španski kralj;
Poslov ji je velike šenkenge;
Prelěpe nove perstane:
„Al' me očiš, al' me nočiš?
Če le nočeš kralica bit?"
„Jaz te nočem, te ne smem,
Tud' nočem kraljica bit,
Jaz imam že krála
Krála neheškiga,
Jezusa izvedičarja."
Španski král je serdit postal,
Rekel je svojim hlapcam:
„Zidejte turen taman
Verzite Barbiko nōt!"
Notri je že leten dan,
Nobedn̄ se ni spomnil na nō,
Kakor ně oče se je spomnil.
Je rekel svojim hlapcam:

af 38

„Poderite turen taman,
Poberite bele kosti,
Sej je že segnila moja kŭi."
Poderli so turen taman.
Najšli so, Barhiko zôt,
Mizo na stěri vogle ôblano.
Na vsakem voglu svetă gori
Na sred mize pa svět rešno telo stoji.
Barhika pri mizi kleči,
Jen sveto rešno telo časti:
„Cartano naj ho světo tetŏ, telŏ.
Zdej in na veko mej."

Narekoval isti pripovedovala ko od sveti. Štefana v Motniku 1869.

Križnik

24 Zapelana. X dk 3/4

S. 2373 5x4 2373

Use je veselo kar živi;
Moje serce pa vendar ni.
Raz žalu mi ga je fantič mój;
Ko mi je oblúbu zakon svój.

Oblúbu mi ga je taužent krat,
Zlagov sem je vsakokrat.
Vse bóm pobrala kar imam,
Puol bóm pa šla kamor znam.

Kje gvor na planine,
Kje gvor pod peči.
Ta gvor kjer nobjenga živiga ni,
Bóm svojga sinka zibala.

Paršu ho an jager spod goré,
On ho potrôštov moje sercé.
Troštej ga, troštej večni Bôh
Voče, sin, jen ~~sin jen~~
světi Duh.

Paršu ho an jager spod goré,
On ho potroštov moje sercé.
Troštej ga, troštej večni Bôh,
Voče, sin jen světi Duh.

Pesen mladine zapisana
1880 v Motniku

25

Za

Vonedélo ju
Vobblanco s

Po L'blanci
Za švarcilna

Po L'blanci
Za švarcilna

Pred aukma
Za švarcilna

Jas ti ga m
Za to ko je

Je glih an
Pa pôjde zn

pod goré,
e sercé.
ni Bůh
~~jen~~
Duh.

od goré,
e sercé.
i Bůh,
uh.

Zapisana
ku

25

Za fantiča.

1656 10x2

Vonedélo jutro ustala bům,
Vobblanco se pelala bům.
Po S'blanci bom postůpala,
Za švarcílnam se jůkala.
Po S'blanci bům šprencěrala,
Za švarcílnam se ozěrala.
Pred aukmana stopila bům,
Za švarcílnam prosila bům.
Jas ti ga namorem dat,
Za to ko je on ni lep sóldat.
Je glih an lep soldat,
Pa pójde zmano ukamro spat.